

Piatok 16. septembra 2016

Text: L 7, 11 – 17

¹¹Potom na druhý deň išiel do mesta Naimu, a šli s Ním učeníci a veľký zástup. ¹²Keď sa priblížili k mestskej bráne, ajhľa, práve vynášali mŕtveho, jediného syna matky, a tá bola vdova; početný zástup mesta šiel s ňou. ¹³Keď ju Pán uzrel, zľutoval sa nad ňou a povedal jej: Neplač! ¹⁴Potom pristúpil, dotkol sa mára, a tí, čo ich niesli, zastali. A riekol: Mládenec, hovorím ti, vstaň! ¹⁵I posadil sa mŕtvy a začal rozprávať. A dal ho jeho matke. ¹⁶Tu sa zmocnila všetkých bázeň a vebili Boha hovoriac: Veľký prorok povstal medzi nami a Boh navštívil svoj ľud. ¹⁷A rozniesla sa zvesť o Ňom po celom Judsku a po celom okolí.

Piesne: ES č. 441, 455

Zamyslenie nad Božím slovom:

Uvedené slová nás uvádzajú do situácie, ktorá vôbec nie je príjemná. Pred sebou totiž máme pohrebný sprievod. S týmto pohrebným sprievodom sa stretáva Ježiš Kristus a Jeho učeníci, ktorí prichádzajú do mesta Naimu. Na jednej strane teda stojí to ľudské, na druhej strane to Božie. Ak hovoríme o ľudskom, máme na mysli vdovu, pochovávajúcu svojho jediného syna, ktorú sprevádza veľký zástup ľudí. O konkrétnych prejavoch smútku a bolesti matky mŕtveho chlapca či muža evanjelista nehovorí, no tie si môžeme veľmi ľahko domyslieť. Samozrejme, medzi nimi nechýba plač, keďže sa Pán Ježiš tejto žene prihovára jednoduchým: „*Neplač!*“ A práve v tomto prostom, no veľavravnom slove sa to ľudské prelína s človečenstvom Božieho Syna, ktorý ako Boh a človek zároveň súcitiť s bolesťou človeka, s jeho žiaľom nad stratou niekoho blízkeho. No pri tom Ježiš nekončí, ale konkrétnym skutkom sa dokazuje ako Ten, ktorý má moc oživovať, kriesiť z mŕtvych – dokazuje sa ako Boh, keď hovorí: „*Mládenec, hovorím ti, vstaň!*“ A to je v tomto príbehu to Božie! Chlapec ožil. Posadil sa a začal sa zhovárať s tými, ktorí boli okolo neho. Úcta, chvála a oslava naplnila všetkých tých, ktorí toho boli svedkami, čo napokon aj vyjadrili slovami: „*Veľký prorok povstal medzi nami a Boh navštívil svoj ľud.*“ A ako sa dalo predpokladať, správa o tomto Kristovom čine sa rozniesla po celom Judsku a okolí.

Príbeh o vzkriesení mládenca v Naime je ilustráciou spasenia. Celý svet bol mŕtvy pre svoje hriechy, ako bol mŕtvy syn nešťastnej vdovy. Pretože sme my ľudia boli mŕtvi, nemohli sme pre seba nič urobiť, dokonca ani požiadať o pomoc. No Pánu Bohu nás bolo veľmi ľúto, preto poslal svojho Syna, aby nás vzkriesil k životu s Ním. (*Odporúčam prečítať si Ef 2, 1 – 10.*) Mŕtvy mládenec z Naimu si ničím druhú šancu na život, ktorú dostal, nezaslúžil. Rovnako ani my si nemôžeme ničím zaslúžiť nový život v Kristovi. Môžeme ho však prijať, Pána Boha zaň chváliť a naplňať v tomto novom živote Jeho vôľu. Amen.

Modlitba:

Pane Bože, chválime a oslavujeme Ťa za to, že Ty si Ten, ktorý skrze svojho Syna Ježiša Krista súcitiš s našimi slabosťami a bolesťami. Prichádzaš do našich životov, aby si nám pomáhal a kriesil nás k novému životu. Ničím sme si od Teba túto druhú šancu nezaslúžili, no o to viac Ti za ňu ďakujeme a Ťa chválime. Pomôž nám, prosíme, v tomto novom živote, ktorý sme od Teba prijali, naplňať Božiu vôľu. Amen.

Mgr. Iveta Hazdová, námestná farárka v CZ ECAV Chminianske Jakubovany (ŠZS)